

A BÜNTETŐ ISTEN

(a szekularizáció és Isten tagadás eszmei megalapozója)

Bevezetés:

Valamennyi keresztény felekezet – Bibliára való hivatkozással – vallja és erőteljesen tanítja az örökélet két esélyes voltát: a jó és erkölcsös élet jutalmaként elnyerjük az örök üdvösséget, míg bűnös életvitel a túlvilágon örök kárhozattal (esetleg végső elpusztítással) jár. Annak a részleteibe most nem megyünk bele, hogy milyen sokféle meghatározása volt a jó és erkölcsös embernek.

A mai kor embere 4 féleképpen viszonyul mindehhez:

- Felekezetének eszmei biztonságában élő, konszolidált keresztény gondolkodás nélkül elfogadja, készségesen vallja. Számára megnyugtató, igazságos és vigasztaló a rendnek eme kozmikus megnyilvánulása. Jóleső érzéssel tölti el, hogy a jók örök jutalomban részesülnek, míg a bűnösök meg fognak lakolni. Önmagát természetesen az üdvözülendők táborába képzei.
- A vallásoktól eltávolodott, közömbös embert nem érdekli az egész. Legfeljebb azzal nyugtatja magát, hogy ez úgy sem lehet igaz, és számtalan érvet fel tud hozni, hogy miért nem igaz.
- A tudatos tagadó ember határozottan elveti az egészet, mint mesét, melyet meghaladt az idő. A mindenható tudomány mellé teszi le a voksát, amely már kvantumfizikai érvekkel alátámasztottan bizonyítottan látja, hogy Isten nem létezik.
- Spirituálisan nyitott, kereső, gondolkodó, vagy kételkedő ember érzi, tudja, hogy Isten van, de a klasszikus vallási istenképet megkérdőjelezi, mivel a keresztény felekezetek tanításában túl sok ellentmondást vél felfedezni. Éppen ezért kutat, keres, el is tévedhet, de meg is fogja találni a választ, hiszen Jézus is megígérte: Kérjétek és kapni fogtok...

1./ A hitelenség táptalaja

1.1/ Az egyes csoportok alapállása

A felsoroltak közül az első három csoport a hitelenség és a vallási közöny elterjedésének a fő bázisát képezi.

- Az első csoport (a „révbe jutottak” csoportja) eszmei biztonságérzetében valójába egyre inkább megfélemledik Istenről (tisztelet a kivételnek, akik igaz keresztények). Formálisan eleget tesz egyháza követelményeinek, miközben **Istent a hétköznapijaiból kiszorítja, a templomokba száműzi**. Gyakorlatilag közömbös emberként éli életét - erkölcsi kilengésektől mentesen. De emberi kapcsolatait tekintve semmiben nem különbözik „hitetlen” embertársaitól. Üdvbizonyossága tudatában észrevétlenül sodródik a „tökéletesek” és véleményformálók áradatával, erkölcsi magaslatról szemléli a vele ellentétesen gondolkodók „gonoszságát”, pálcát tör felettük. Fogékony a keresztény konzervatív politika köntösében megjelenő ítélezésre, gyűlölködésre (antiszemitizmus, cigányellenesség, migráns gyűlölet, homofóbia, stb), melyre szubkultúrájában folyamatos megerősítést talál. A felebaráti szeretetet csak a maguk fajta körében tartja gyakorlandónak.
- A második csoportot gyakorlatilag az első csoport termelte ki. Részben saját tagjaiból, részben a cselekedetei, mint negatív minta által. E csoportba tartozó ember a negatív példából folyamatos igazolást nyer szemléletének helyességéről, miközben igyekszik elnyomni saját lelkiismerete hangját. Az élet problémái, a világ igazságtalanságai is folyamatosan erősítik álláspontját, így kényelmesen fenntartja lelki egyensúlyát. Egy-egy tragédia megrendíti ugyan, el is gondolkodtatja, hogy aztán ugyanott folytassa, ahol abba hagyta.
- A harmadik csoport - a tudatos tagadók - álláspontja tisztességesnek tekinthető. Mindenféle társadalmi réteget megtalálhatunk a képviselői között. Csalódás, neveltetés, de egyéni

meggyőződés is táplálja álláspontját. A kereszténység történelme, bűnei, felekezeti megosztottsága fontos érvként szolgál szilárd meggyőződése fenntartásához.

- A negyedik csoportba a spirituális kereső emberek tartoznak, vallási hovatartozásuktól függetlenül. Lelkük keresi az egy igaz Istent és így vagy úgy meg is találja.

1.2/ Az írástudás bűne, tévtanok, helytelen vallásgyakorlás

A fentiekből is látható, hogy több összetevője van a szekularizáció előre törésének. Ezek közül most csak egyet emelnék ki: a hamis írástudást illetve magát az írástudást.

Jézus nem elméleteket hozott, hanem kinyilatkozta a Szeretet Istenét, és az üdvösség útját, ami nem más, mint a cselekvő szeretet. Azonban az emberiség történelme folyamán mindig felbukkant egy élődsi társadalmi réteg, amely kisajátította a spirituális ismereteket, saját képére átszabta és dogmákba merevítette azokat, létre hozva a vallásokat. A vallások aztán megalapozták a vallási vezetők hierarchiáját, - egyházi fejedelmek, oktatók, lelkészek státuszát - biztos megélhetést, sőt egyfajta uralkodást biztosítva számukra. Hiába mondta Jézus a tanítványoknak: "...ingyen kaptátok, ingyen adjátok". De az írástudás rákos kórként önmagát szaporította, miközben a kereszténységet egymással szemben álló felekezetekre zilálta szét. Így most már minden felekezet hordozza és táplálja saját élőködőit...Az önmagát sokszorozó értelmetlen teológia az elkülönülésben érdekelt. Az értelmes ember mindezt látja, nem megy el szó nélkül mellette.

A felekezeti elkülönülés ellenére van egy közös tévedése az írástudóknak, melynek különös kártékonyága abból adódik, hogy korábban éppen e tévtan vált a hívők sakkban tartásának legfontosabb eszközévé: a BÜNTETŐ ISTEN. Az emberi igazság-étika nem tud mást elképzelni a bűn kezelésére, holott az evangéliumok világos útmutatást adnak, és maga „büntető jog” (kultur-társadalmakban) **sem a megtorlásra, hanem az átnevelésre** épít. És ez a kór Pál tevékenységével kezdődött. Jézus tanításaival homlok egyenes elentétben a szeretet istenét félelmetes büntető istenként hirdette, eszmeileg megalapozva az egyházi lelki terror kibontakozását. Ráadásul az elnyomó világi hatalmat is szentesíti, Istentől valónak tartja, melynek feltétlenül engedelmessé kell¹. Az általa okozott szenvedést Isten nevelő eszközének tekinti, melynek türelmes elviselése mennyei kincsek gyűjtését jelenti.

Levelei tele vannak **a másként gondolkodók gyalázásával, megfélemlítésével, ígéretéssel és fenyegetéssel, a vak hit és balgaság dicséretével, a cselekvő szeretet devalválásával,** az ortodoxia felértékelésével. Egyetlen nevelési eszköze az **Isten haragjával való megfélemlítés,** valamint a túlvilági jutalmazással való ígéretés, melynek elnyeréséhez nem kell megtérni, nem kell a szeretet és igazság cselekedeteit megtenni, hanem a „holt cselekedetek” helyett vak hittel el kell fogadni az ingyen kegyelmet, az egyház tantételeit és hünen engedelmessé az előjáróknak. A cselekvő Krisztuskövetést felváltja a hit általi megigazulás, a gyülekezet tagjai pedig máris szentekké váltak. **A szeretet tényleges gyakorlása helyébe az Istenfélelem lépett.** Szomorú tény, hogy a szabadság jogok és társadalmi haladás az istentagadó eszmék (felvilágosodás, ateizmus) segítségével jutnak érvényre a vallási elnyomás ellenében.

1.3/ A megválaszolatlan kérdések, hiteltelenség elterjedése

A gondolkodóvá érett ember számára egyre több kérdőjel merült fel a sorskérdéseket illetően, melyre a dogmává merevedett hittételek alapján nem lehet hiteles választ adni. Ilyen kérdések:

- Emberek, **embercsoportok szélsőséges esélyegyenlőtlensége** a földi jólét és szellemi jólét (üdvösségre jutás) tekintetében az isteni igazságosság tükrében.

¹ Különös belegondolni, hogy a népeket elnyomó zsarnokok esetében ez mit jelent, akár a középkorban akár az új korban (Hitler, Sztálin, Mao Ce Tung, stb)

- Vallások és a tudomány/társadalmi haladás ütközése.
- A hit nem mindenkihez jut el.
- Teremtéstörténet és evolúció, teremtéstörténet és kozmosz konfliktusa.
- Eredendő bűn – **kollektív bűnösség, a bűn biológiai öröklődése.**
- **Véres megváltástan – Istent egy bűncselekmény békíti ki az emberiséggel.**
- **Örök kárhozat** – a megváltás sikertelensége. Isten saját teremtményét/gyermekét véges időben elkövetett bűnéért örök szenvedéssel torolja meg. **Borzalmas, aránytalan, igazságtalan.**
- **Isten tehetetlenül nézi lelkek millióinak kárhozatba hullását a szabad akaratra való hivatkozással.**
- Korán meghalt gyermekek az üdvösség „szerencsés” (erőfeszítés nélküli) elnyerői.
- Jézus által hozott világosság és a középkor sötét babonáinak, egyházi elnyomásának ellentmondása.
- Nagyszámú - egymásnak ellentmondó - „egyedül igaz” felekezetek léte.
- A hit általi megigazulás (a cselekvő szeretet helyett) és az eleve elrendelés tévtana (Isten a kárhozat tervezett benépesítésére is teremt)

A felsorolt tévedések és hibák az evangéliumok meg nem értésének, valamint a történelem során véghezvitt egyházi (és világi) elnyomás eszmei megalapozását szolgáló büntető istenkép eredményei. Szükségképpen a vallási közömbösség fő forrásai, mely egyben a kereszténység válságát mutatja.

2017-02-23.